

Repertoriul jurisprudenței

CONCLUZIILE AVOCATULUI GENERAL
ELEANOR SHARPSTON
prezentate la 25 aprilie 2013¹

Cauza C-638/11 P

**Consiliul Uniunii Europene
împotriva**

Gul Ahmed Textile Mills Ltd

„Recurs — Dumping — Importuri de lenjerie de pat din bumbac originară din Pakistan — Legătură de cauzalitate între dumping și prejudiciu — Factori cunoscuți cauzatori de prejudiciu, alții decât importurile care fac obiectul unui dumping — Atribuirea sau neatribuirea prejudiciului importurilor care fac obiectul unui dumping”

1. Anterior anului 2002, importurile de lenjerie de pat din bumbac originare din Pakistan erau supuse taxelor vamale, cel mai recent acestea atingând 12 %. Din 1997, importurile menționate erau, cu unele excepții, supuse unei taxe antidumping cuprinse între 6 % și 7 %². În ianuarie 2002, ambele taxe au fost eliminate³. În noiembrie 2002, Eurocoton⁴, în numele producătorilor reprezentând o proporție majoră a producției comunitare, a adresat o plângere Comisiei. În urma anchetei, o nouă taxă antidumping de 13,1 % a fost impusă în 2004⁵.

2. Gul Ahmed Textile Mills Ltd (denumită în continuare „Gul Ahmed”) este un producător din Pakistan ale cărui produse exportate nu fuseseră supuse taxei antidumping anterioare⁶. Acesta a sesizat Tribunalul criticând regulamentul atacat pentru motivul, *inter alia*, că la stabilirea prejudiciului nu s-a luat în considerare faptul că importurile sporiseră ca urmare a eliminării taxei anterioare, ceea ce a constituit un factor cunoscut, altul decât importurile care fac obiectul unui dumping și care prejudiciază industria comunitară, în sensul articolului 3 alineatul (7) din Regulamentul nr. 384/96 (denumit în continuare „regulamentul de bază”)⁷.

1 — Limba originală: engleza.

2 — A se vedea Regulamentul (CE) nr. 2398/97 al Consiliului Uniunii Europene din 28 noiembrie 1997 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de lenjerie de pat din bumbac originară din India, din Egipt și din Pakistan (JO L 332, p. 1), astfel cum a fost modificat.

3 — A se vedea Regulamentul (CE) nr. 2501/2001 al Consiliului din 10 decembrie 2001 privind aplicarea unui sistem de preferințe tarifare generalizate pentru perioada 1 ianuarie 2002-31 decembrie 2004 (JO L 346, p. 1) și Regulamentul (CE) nr. 160/2002 din 28 ianuarie 2002 de modificare a Regulamentului nr. 2398/97 (JO L 26, p. 1). În ceea ce privește primul regulament, un nou calcul a demonstrat că nu existase niciun dumping din partea vreuneia dintre societățile pakistaneze incluse în eșantion în perioada anchetei [a se vedea considerentul (13)]; taxele antidumping au fost, în fapt, eliminate în ceea ce privește importurile din Egipt [a se vedea articolul 1 alineatul (2)].

4 — Comitetul Industriei Bumbacului și a Fibrelor Conexe al Comunității Europene.

5 — Prin Regulamentul (CE) nr. 397/2004 al Consiliului din 2 martie 2004 de instituire a unui drept antidumping definitiv la importurile de lenjerie de pat din bumbac originară din Pakistan (JO L 66, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 34, p. 108, denumit în continuare „regulamentul atacat”).

6 — A se vedea articolul 1 alineatul (4) din Regulamentul nr. 2398/97, precum și considerentul (29) al acestuia. Mai exact, erau supuse unei taxe de 0,0 %.

7 — Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului din 22 decembrie 1995 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO L 56, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 12, p. 223), în prezent abrogat și înlocuit prin Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (versiune codificată) (JO L 343, p. 51).

3. Tribunalul a admis acțiunea pentru motivul invocat⁸.

4. Consiliul a declarat recurs și, susținut de Comisie, arată în esență că efectul eliminării taxelor anterioare nu ar putea fi separat sau distins de importurile care fac obiectul unui dumping atunci când se stabilește cauzalitatea prejudiciului adus industriei comunitare. Eliminarea acestora a fost, așadar, nu un „factor altul decât importurile care fac obiectul unui dumping”. Problema este, prin urmare, concisă: articolul 3 alineatul (7) din regulamentul de bază trebuie interpretat extensiv sau strict?

Legislația pertinentă

Regulamentul de bază

5. Astfel cum se arată în preambulul acestuia, regulamentul de bază a fost adoptat pentru a alinia normele Comunității la schimbările din acordurile internaționale, în special Acordul antidumping al OMC⁹.

6. Articolul 1 alineatul (1) din regulamentul de bază precizează că orice produs care face obiectul unui dumping poate fi supus unei taxe antidumping în cazul în care punerea sa în liberă circulație în cadrul Comunității cauzează un prejudiciu. Potrivit articolului 1 alineatul (2), un produs face obiectul unui dumping atunci când prețul său de export către Comunitate este mai mic decât prețul comparabil, practicat în cadrul operațiunilor comerciale normale, pentru produsul similar în țara exportatoare.

7. Articolul 2 consacră principiile și normele care guvernează stabilirea existenței dumpingului. În esență, pentru un produs dat exportat dintr-o țară terță, se stabilesc o valoare normală pe piața internă și un preț de export către Comunitate și se procedează la compararea echitabilă a acestor două elemente, cu luarea în considerare a unor factori variați care ar putea influența diferențele dintre ele. Dacă o comparare a valorilor medii arată că valoarea normală depășește prețul de export, cuantumul diferenței reprezintă marja de dumping.

8. Articolul 3 („Stabilirea existenței unui prejudiciu”) prevede în special:

„[...]”

(2) Stabilirea existenței unui prejudiciu se bazează pe elemente de probă pozitive și implică o examinare obiectivă: (a) a volumului importurilor care fac obiectul unui dumping și a efectului acestor importuri asupra prețului produselor similare pe piața Comunității și (b) a efectului acestor importuri asupra industriei comunitare.

(3) În ceea ce privește volumul importurilor care fac obiectul unor subvenții, se analizează dacă a avut loc o creștere substanțială a importurilor care fac obiectul unor subvenții, fie în cantități absolute, fie în raport cu producția sau cu consumul în cadrul Comunității. În ceea ce privește efectul importurilor care fac obiectul unor subvenții asupra prețurilor, se analizează dacă a existat, în cazul importurilor care fac obiectul unor subvenții asupra prețurilor, o subcotare semnificativă a prețului în raport cu prețul unui produs similar din industria comunitară sau dacă aceste importuri au ca efect, în alt mod, diminuarea semnificativă a prețurilor sau împiedicarea în mod semnificativ a creșterii prețurilor care, altfel, s-ar fi produs. Unul sau mai mulți dintre acești factori nu constituie neapărat o bază decisivă de analiză.

8 — Hotărârea din 27 septembrie 2011, Gul Ahmed Textile Mills/Consiliul (T-199/04) (denumită în continuare „hotărârea atacată”).

9 — Acordul privind aplicarea articolului VI al Acordului General pentru Tarife și Comerț 1994 (GATT) (JO L 336, p. 103, Ediție specială, 11/vol. 10, p. 112), figurează în anexa 1 A la Acordul de instituire a Organizației Mondiale a Comerțului (OMC) (JO L 336, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 10, p. 5).

[...]

(5) Examinarea efectului importurilor care fac obiectul unui dumping asupra industriei comunitare respective implică o evaluare a tuturor factorilor și indicilor economici relevanți care influențează situația acestei industrii, inclusiv faptul că o industrie nu a surmontat în totalitate efectele practicilor de dumping sau de subvenționare din trecut, importanța marjei de dumping efective, diminuarea efectivă și potențială a vânzărilor, a profiturilor, a producției, a segmentului de piață, a productivității, a randamentului investițiilor sau a utilizării capacităților; factorii care influențează prețurile în Comunitate, efectele negative efective și potențiale asupra fluxului numerarului, asupra stocurilor, asupra ocupării forței de muncă, asupra salariilor, asupra creșterii economice, asupra capacității de a mobiliza capitaluri sau investiții. Această listă nu este exhaustivă și unul sau mai mulți dintre acești factori nu constituie neapărat o bază decisivă de analiză.

(6) Trebuie demonstrat cu ajutorul tuturor elementelor doveditoare pertinente prezentate în legătură cu alineatul (2) că importurile care fac obiectul unui dumping cauzează un prejudiciu în sensul prezentului regulament. Concret, acest lucru implică demonstrarea faptului că volumul și/sau prețul menționate la alineatul (3) au un impact asupra industriei comunitare în sensul alineatului (5) și că acest impact este de asemenea natură încât poate fi considerat important.

(7) În afara importurilor care fac obiectul unui dumping au mai fost examinați și alți factori cunoscuți, care ar putea prejudicia în același timp industria comunitară, pentru a se evita ca eventualul prejudiciu cauzat de acești alți factori să fie atribuit importurilor care fac obiectul unui dumping. Factorii care pot fi considerați ca fiind relevanți în această privință includ volumul și prețul importurilor care nu fac obiectul unor subvenții, reducerea cererii sau modificările configurației consumului, practicile comerciale restrictive ale producătorilor din țări terțe și comunitare și concurența dintre acești producători, evoluția tehnologiei, precum și rezultatele la export și productivitatea industriei comunitare.

[...]”¹⁰

Regulamentul atacat

9. Considerentul (19) al regulamentului atacat prevede că perioada de anchetă privind dumpingul și prejudiciul a fost cuprinsă între 1 octombrie 2001 și 30 septembrie 2002 și că examinarea tendințelor utile evaluării prejudiciului a avut loc în perioada cuprinsă între 1999 și sfârșitul perioadei de anchetă¹¹.

10. Existența dumpingului din partea tuturor producătorilor-exportatori pakistanezi și a prejudiciului suferit de industria comunitară fiind stabilite în considerentele (30)-(102), legătura de cauzalitate a fost examinată în considerentele (103)-(118). În considerentul (107) s-a concluzionat că, atât în termeni de volum, cât și în termeni de preț, importurile din Pakistan au exercitat o presiune puternică în sensul scăderii prețurilor și volumului vânzărilor industriei comunitare și că aceste importuri au coincis cu prejudiciul suferit de industria comunitară. În considerentele (108)-(115), în conformitate cu articolul 3 alineatul (7) din regulamentul de bază, au fost examinate efectele a șase alți factori: importurile subvenționate din India, importurile din alte țări terțe decât India și Pakistan, scăderea

10 — Articolul 3 alineatele (2), (3) și (5) din regulamentul de bază corespunde articolelor 3.1, 3.2 și 3.4 din Acordul antidumping al OMC; articolul 3 alineatele (6) și (7) corespunde articolului 3.5.

11 — Perioada anchetei pentru taxa antidumping anterioară a fost cuprinsă între 1 iulie 1995 și 30 iunie 1996 [a se vedea considerentul (10) al Regulamentului (CE) nr. 1069/97 al Comisiei din 12 iunie 1997 care a instituit o taxă antidumping provizorie la importurile de lenjerie de pat din bumbac originare din Egipt, India și Pakistan (JO L 156, p. 11)].

cererii, importurile industriei comunitare, rezultatele exporturilor industriei comunitare și productivitatea industriei comunitare. În considerentele (116)-(118), s-a concluzionat că niciunul dintre acești factori nu a rupt legătura de cauzalitate dintre importurile pakistaneze și prejudiciul suferit de industria comunitară.

11. Articolul 1 din regulamentul atacat a instituit o taxă antidumping definitivă de 13,1 % la importurile de lenjerie de pat din bumbac, pur sau în amestec cu fibre sintetice sau artificiale sau de in (fără ca inul să fie majoritar), înălbită, colorată sau imprimată, originară din Pakistan, care se încadrează la codurile specifice din Nomenclatura combinată¹².

Hotărârea atacată

12. Tribunalul a examinat doar al treilea aspect al celui de al cincilea motiv invocat de Gul Ahmed, respectiv că Consiliul ar fi comis o eroare de drept în măsura în care a omis să examineze dacă înlăturarea taxei antidumping anterioare aplicabile produselor originare din Pakistan și implementarea unor preferințe tarifare generalizate în favoarea Pakistanului la începutul anului 2002 au rupt legătura de cauzalitate dintre importurile din Pakistan și prejudiciul suferit de industria comunitară¹³.

13. La punctul 53 din hotărâre, Tribunalul a constatat că efectele prejudiciabile ale importurilor care fac obiectul unui dumping trebuie să fie separate în mod corect și distinse de efectele prejudiciabile ale „factorilor cunoscuți alții decât importurile care fac obiectul unui dumping care în același timp prejudiciază industria comunitară”. Fără o asemenea separare și distincție, Comisia și Consiliul nu ar avea niciun temei rațional pentru a concluziona că importurile care fac obiectul unui dumping erau într-adevăr cauzatoare de prejudiciu. Această separare necesită o analiză concretă a naturii și importanței factorilor în discuție, care nu se poate întemeia pe simpla ipoteză că factori alții decât importurile care fac obiectul unui dumping nu cauzează prejudiciu și nu contribuie la acesta.

14. La punctele 55-59, Tribunalul a respins distincția dintre evoluțiile sau conduita legate de piață (pe care Consiliul le considera alți factori) și amendamentele aduse cadrului legislativ al pieței (pe care Consiliul nu le considera a fi alți factori). Distincția respectivă nu a rezultat din articolul 3 alineatul (7) din regulamentul de bază sau din articolul 3.5 din Acordul antidumping al OMC și nici nu putea fi dedusă din unele caracteristici comune prezentate de factori cunoscuți enumerați în dispozițiile în cauză.

15. În primul rând, enumerarea unor asemenea factori a fost în mod explicit exemplificativă, iar nu exhaustivă. În al doilea rând, ambele dispoziții urmăreau să evite protecția nenecesară pentru industria națională garantând că efectele negative ale altor factori care influențează prejudiciul nu sunt atribuite importurilor în cauză. În al treilea rând, în cazul în care creșterea importurilor unui produs la expirarea restricțiilor cantitative poate fi luată în considerare la stabilirea existenței prejudiciului¹⁴, soluția trebuie să fie aceeași în cazul stabilirii cauzalității în conformitate cu articolul 3 alineatul (7) din regulamentul de bază. În consecință, abrogarea taxei antidumping anterioare și a taxelor vamale obișnuite erau factori cunoscuți pe care instituțiile UE trebuiau să îi fi luat în considerare la stabilirea legăturii de

12 — Spre deosebire de taxa antidumping anterioară, nivelul era același pentru toți producătorii-exportatori. Ulterior, ca urmare a unei reexaminări intermediare parțiale, Regulamentul (CE) nr. 695/2006 al Consiliului din 5 mai 2006 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 397/2004 (JO L 121, p. 23, Ediție specială, 11/vol. 46, p. 10) a variat nivelul pentru diferiții producători în conformitate cu diferitele lor marje de dumping. Acest regulament nu a reexaminat totuși prejudiciul sau cauzalitatea.

13 — Gul Ahmed a criticat de asemenea regularitatea deschiderii anchetei, calcularea valorii normale, comparația dintre valoarea normală și prețul la export, precum și stabilirea prejudiciului important. Aceste aspecte nu au fost examinate de Tribunal și nu fac obiectul prezentului recurs.

14 — Aici Tribunalul a citat, la punctul 58 din hotărârea sa, Hotărârea Foshan City Nanhai Golden Step Industrial/Consiliul (T-410/06, Rec., 2010, p. II-879) (denumită în continuare Hotărârea „Foshan Golden Step”), punctele 130-135.

cauzalitate dintre importurile în cauză și prejudiciul suferit de industria comunitară. Concluzia contrară ar lipsi de efecte obligația prevăzută la articolul 3 alineatul (7) în cazul în care, precum în speță, efectele amendamentelor aduse cadrului legislativ au fost în mod clar invocate în cadrul procedurii administrative.

16. În continuare, la punctul 84 din hotărârea atacată, Tribunalul arată:

„[...] nu este evident din analiza efectuată de instituțiile UE în acest caz, nici chiar sub forma unei simple estimări, care ar fi fost prejudiciul suferit de industria comunitară în lipsa oricărui dumping, cu alte cuvinte care ar fi fost prejudiciul care ar fi rezultat pur și simplu din intrarea în vigoare a sistemului generalizat de preferințe tarifare și din abrogarea taxei antidumping anterioare, indiferent dacă ar fi vorba de pierderea cotelor de piață, de reducerea profitabilității sau a performanței industriei sus-menționate, de renunțarea la segmente inferioare de piață sau de orice alt indicator economic relevant. Era cu atât mai mult necesară analiza impactului măsurilor în discuție, din moment ce mai multe pasaje din regulamentul atacat menționează că concurența determinată de prețuri a fost «puternică», astfel încât o diminuare a prețurilor la importurile din Pakistan în urma amendamentelor legislative amintite nu putea, în niciun caz, să fi rămas fără impact în ceea ce privește starea pieței.”

17. Din moment ce nu se putea exclude că, fără eroarea de drept în discuție, Consiliul nu ar fi stabilit existența unei legături de cauzalitate între importurile care formează obiectul procedurii antidumping și prejudiciul suferit de industria comunitară, Tribunalul a anulat regulamentul atacat în măsura în care privea Gul Ahmed și, astfel, a trimis cauza Consiliului întrucât nu putea substitui aprecierea Consiliului cu propria apreciere. Tribunalul nu a considerat necesară examinarea celorlalte motive și argumente invocate de Gul Ahmed.

Rezumatul motivelor de recurs

18. În susținerea unicului său motiv de recurs, și anume acela că Tribunalul a încălcat articolul 3 alineatul (7) din regulamentul de bază, *Consiliul* arată, în primul rând, că „factori alții decât importurile care fac obiectul unui dumping” nu au, prin definiție, nicio legătură cu aceste importuri – de exemplu, importuri din alte țări terțe, ineficiența costurilor, scăderea cererii și concurența printre producătorii UE. În speță, suprimarea taxei antidumping anterioare și implementarea sistemului de preferințe pentru importurile produsului în cauză erau strâns legate de importurile care fac obiectul unui dumping din Pakistan. Aceasta s-ar putea să fi facilitat o creștere a acestor importuri, dar prejudiciul care rezultă dintr-o creștere a importurilor care fac obiectul unui dumping este cauzat de importuri, nu de factorii care facilitează creșterea¹⁵.

19. În al doilea rând, raționamentul Tribunalului nu rezistă unei analize aprofundate.

20. A susține că enumerarea din articolul 3 alineatul (7) din regulamentul de bază nu este exhaustivă este lipsit de substanță. Consiliul a arătat pur și simplu că cei doi factori contestați nu constituie alți factori în sensul acestei dispoziții.

21. Punctul 57 din hotărârea atacată nu abordează susținerea Consiliului că schimbările cadrului legislativ sunt semnificative numai în măsura în care produc un efect asupra pieței și că cei doi factori în discuție ar fi putut avea un efect asupra importurilor care fac obiectul unui dumping, dar nu asupra performanței industriei UE.

15 — Consiliul citează Raportul grupului special al OMC *Uniunea Europeană – Taxe antidumping asupra anumitor obiecte de încălțăminte din China* [WT/DS405/R, adoptat la 22 februarie 2012, denumit în continuare „UE – încălțăminte (China)”, în care China a argumentat că UE a omis să ia în considerare înlăturarea contingentelor cantitative anterioare la importurile din China drept cauză a prejudiciului. Grupul a considerat la punctul 7.527 că „un eveniment exogen, precum ridicarea contingentelor cantitative la import, care permite sporirea volumului importurilor care fac obiectul unui dumping nu constituie în sine un factor cauzator de prejudiciu”.

22. Este adevărat că toți ceilalți factori cunoscuți trebuie luați în considerare, iar articolul 3 alineatul (7) din regulamentul de bază urmărește să garanteze că prejudiciul cauzat de alți factori nu este atribuit importurilor care fac obiectul unui dumping. Cu toate acestea, afirmația Tribunalului potrivit căreia articolul 3 alineatul (7) nu distinge între evoluțiile sau conduita legate de piață și schimbările cadrului legislativ nu ține cont de faptul că asemenea schimbări pot produce un efect de prejudiciu doar în măsura în care produc efecte asupra pieței. Unicul efect pretins al celor doi factori contestați a fost că aceștia ar fi putut facilita importurile care fac obiectul unui dumping; că orice prejudiciu cauzat de importurile care fac obiectul unui dumping a fost cauzat de acestea, iar nu de factorii care le-ar fi putut facilita; că, prin urmare, cei doi factori contestați nu erau „factori alții decât importurile care fac obiectul unui dumping” în sensul articolului 3 alineatul (7).

23. Hotărârea pronunțată în cauza Foshan Golden Step susține în realitate interpretarea Consiliului. În cauza respectivă, Tribunalul a respins afirmația că eliminarea contingentelor cantitative a denaturat datele referitoare la prejudiciu și a constatat că Consiliul a ținut seama în mod corect, în aprecierea sa privind prejudiciul, de creșterea importurilor care a urmat eliminării contingentelor. Cu alte cuvinte, în măsura în care prejudiciul constă într-o creștere a importurilor care fac obiectul unui dumping, instituțiile pot atribui întregul prejudiciu importurilor care fac obiectul unui dumping și nu au nevoie să separe și să distingă efectele eliminării contingentelor.

24. În al treilea rând, Tribunalul a interpretat fundamental greșit articolul 3 alineatele (6) și (7) din regulamentul de bază. La punctul 84 din hotărârea sa, a considerat că, pentru a impune măsuri, instituțiile trebuie să stabilească o legătură de cauzalitate între dumping și prejudiciul suferit. Cu toate acestea, rezultă în mod clar din modul de redactare a articolului 3 alineatele (6) și (7) și dintr-o jurisprudență consacrată¹⁶ că legătura de cauzalitate care trebuie stabilită este cea dintre importurile care fac obiectul unui dumping și prejudiciul suferit, iar nu cea dintre dumping și prejudiciul suferit.

25. În sfârșit, hotărârea Tribunalului conduce la rezultate absurde și inacceptabile. Dacă taxa antidumping devine caducă deoarece industria UE nu solicită efectuarea unei reexaminări în perspectiva expirării sau instituțiile concluzionează că nu sunt întrunite condițiile pentru reinnoire și dacă în acel moment importurile care fac obiectul unui dumping din țara respectivă cresc masiv și preiau o cotă semnificativă a pieței de la industria UE, în acest caz, potrivit Tribunalului, instituțiile trebuie să analizeze care parte din sporirea importurilor care fac obiectul unui dumping se datorează expirării taxelor anterioare și trebuie să „separe și să distingă” prejudiciul cauzat de acea creștere de prejudiciul cauzat de importurile care fac obiectul unui dumping. Aceasta ar echivala cu a accepta că expirarea taxelor antidumping justifică un dumping viitor și limitează capacitatea instituțiilor de a proteja industria UE de efectele prejudiciabile ale acestuia. Dacă, după eliminarea taxei antidumping, dumpingul se reia sau continuă și dacă industria UE suferă un prejudiciu ca urmare a volumului și prețurilor importurilor care fac obiectul unui dumping, atunci acel prejudiciu este cauzat de importurile care fac obiectul unui dumping, iar nu de lipsa protecției. Aceste susțineri sunt deopotrivă valabile în ceea ce privește implementarea preferințelor tarifare. Preferințele tarifare facilitează importurile, dar scopul lor este să faciliteze importurile oneste, iar nu importurile care fac obiectul unui dumping și sunt prejudiciabile.

26. *Gul Ahmed* susține că pretențiile recurentului sunt nefondate, irelevante și eronate din punct de vedere juridic.

16 — Consiliul citează Hotărârea Aluminium Silicon Mill Products/Consiliul (T-107/04, Rep., p. II-669, punctele 41-46), Raportul grupului special întocmit în cadrul GATT *Impunerea de taxe antidumping asupra importurilor de somon proaspăt și congelat provenind din Norvegia* (ADP/87), adoptat la 27 aprilie 1994, punctele 562-572, Hotărârea CHEMK și KF/Consiliul (T-190/08, Rec., p. II-7359, punctele 134-152) și Raportul Organului de apel al OMC *Statele Unite – Măsuri antidumping privind anumite produse din oțel laminate la cald din Japonia* (WT/DS184/R, adoptat la 23 august 2001, modificat prin Raportul Organului de apel WT/DS184/AB/R; denumit în continuare Raportul *Statele Unite – oțel laminat la cald*), punctele 216-236.

27. În primul rând, articolul 3 alineatul (7) din regulamentul de bază nu limitează factorii ale căror efecte prejudiciabile trebuie luate în considerare. Dar, chiar dacă ar face acest lucru, nu s-ar putea susține totuși că suprimarea taxelor anterioare în 2002 a fost strâns legată de importurile care fac obiectul unui dumping. Ea a fost, mai degrabă, rezultatul acțiunii suverane a instituțiilor UE. În plus, preferințele tarifare generalizate nu erau nicidecum specifice lenjeriei de pat.

28. În al doilea rând, a susține că orice prejudiciu care rezultă dintr-o sporire a importurilor care fac obiectul unui dumping nu rezultă din factori care facilitează sporirea importurilor care fac obiectul unui dumping constituie un raționament circular. Raportul *UE – încălțăminte (China)* citat de Consiliu nu oferă un raționament adecvat, dar face afirmația contradictorieă că un „eveniment exogen” – în acest caz, ridicarea contingentelor – poate fi „strâns legat” de importurile care fac obiectul unui dumping. Factorii în discuție în prezenta cauză au redus în mod direct taxele vamale ale UE în ceea ce privește toate importurile de lenjerie de pat din Pakistan, afectând, prin urmare, în mod direct nivelul prețurilor acelor importuri pe piața UE, iar nu facilitând pur și simplu o sporire a volumului importurilor care fac obiectul unui dumping.

29. În al treilea rând, factorii în discuție au avut un impact direct asupra pieței UE. Ei reprezentau acte de guvernare intenționate al căror rezultat direct, fără nicio schimbare în ceea ce privește prețurile FOB ale producătorilor din Pakistan, era că producătorii UE se confruntau cu importuri care intrau pe piața UE la prețuri semnificativ mai reduse. Cu alte cuvinte, factorii în discuție au afectat în mod direct, independent și substanțial nivelul prețurilor din Comunitate.

30. În al patrulea rând, Consiliul nu explică de ce legătura de cauzalitate ar trebui să fie între importurile care fac obiectul unui dumping și prejudiciul suferit, iar nu între dumping și prejudiciu. Indiferent dacă cei doi factori în discuție și efectele lor trebuie examinate în raport cu dumpingul sau cu importurile care fac obiectul unui dumping, ei rămân acte suverane ale instituțiilor UE care produc prin ele însele efecte directe asupra indicatorilor economici examinați în evaluarea prejudiciului și a legăturii de cauzalitate.

31. În sfârșit, recursul interpretează greșit implicațiile deciziei Tribunalului printr-o caracterizare eronată a schimbărilor cadrului legislativ. Înlăturarea taxei antidumping anterioare nu a însemnat că aceasta a devenit caducă, ci că a fost corectată impunerea sa nevalidă după ce s-a constatat că în realitate nu avusese loc niciun dumping. Nici acordarea preferințelor tarifare speciale nu a facilitat pur și simplu importurile – ea a scăzut în mod direct nivelul prețurilor la importuri pe piața UE, independent de orice acțiuni ale producătorilor-exportatori pakistanezi.

32. Decizia Tribunalului nu presupune nicidecum că înlăturarea taxei antidumping justifică viitoare dumpinguri prejudiciabile și limitează capacitatea instituțiilor de a proteja industria UE împotriva efectelor unui asemenea dumping. Pur și simplu, ea impune ca efectul schimbărilor suverane deliberate intervenite în cadrul legislativ al UE să fie considerat ca un alt factor separat cu ocazia evaluării indicatorilor economici ai prejudiciului cauzat industriei UE. În niciun caz aceasta nu prejudică rezultatul evaluării.

33. Susținând motivele invocate de Consiliu, *Comisia* examinează structura și logica articolului 3, mai exact a articolului 3 alineatele (6) și (7) din regulamentul de bază.

34. Problema crucială de la articolul 3 alineatul (6) este aceea dacă „importurile care fac obiectul unui dumping” – termenii folosiți în cuprinsul articolului 3 – sunt cauzatoare de prejudiciu și în special dacă volumul lor și/sau nivelul prețurilor sunt responsabile pentru un impact asupra industriei comunitare. Articolul 3 alineatele (2) și (3) confirmă că este necesară o analiză obiectivă. În ceea ce privește prețurile, ceea ce interesează este nivelul prețurilor în sine, iar nu considerațiile care au

condus la fixarea acestora ca atare. În speță, nivelul taxelor vamale ale UE și cel al altor taxe la import au fost factori care au influențat alegerea nivelului de preț (exportatorul alegând în aparență să nu crească prețul franco fabrică pentru a beneficia de taxe reduse). Dacă atât prețul, cât și considerațiile care îl afectează ar fi fost factori de cauzalitate, aceasta ar fi constituit o formă de dublă contabilizare.

35. La articolul 3 alineatul (7), „factori alții decât importurile care fac obiectul unui dumping” trebuie, așadar, să reprezinte altceva decât volumul și/sau nivelul prețurilor acestor importuri sau factorii ori considerațiile care i-au afectat. Aceasta se confirmă prin exemplele enumerate referitoare la asemenea factori, niciunul nereferindu-se nici la importurile care fac obiectul unui dumping, nici la prețul sau la volumul acestor importuri. Deși exemplele sunt ilustrative, iar nu exhaustive, modul lor de redactare arată intenția de a se evita aspectele referitoare la importurile care fac obiectul unui dumping ele însele.

Aprecieri

36. Procedura în vederea obținerii unei decizii de impunere a unei taxe antidumping în conformitate cu regulamentul de bază și cu Acordul antidumping al OMC urmează o abordare pas cu pas, cu o logică internă clară. În primul rând, trebuie să se dovedească că are loc dumpingul. În acest sens, trebuie completați diferiți pași, unul câte unul. Trebuie stabilită valoarea normală a produsului în cauză, apoi prețul de export, iar cele două trebuie comparate pentru a stabili dacă există dumping și, în caz afirmativ, care este marja de dumping. Acest proces este reglementat în detaliu la articolul 2 din regulamentul de bază. În cazul în care se constată că dumpingul există, articolul 3 prevede apoi o procedură de stabilire a prejudiciului. Diferiți factori trebuie examinați pentru a stabili dacă volumul și/sau nivelul prețurilor la importurile care fac obiectul unui dumping poartă responsabilitatea unui impact material asupra industriei comunitare. În caz afirmativ, este necesar să se aibă în vedere dacă factori cunoscuți, alții decât importurile care fac obiectul unui dumping, prejudiciază la rândul lor industria comunitară și să se ia în considerare constatările respective la stabilirea nivelului oricărei taxe antidumping. Prin urmare, numai atunci când s-a constatat că dumpingul există și că volumul și/sau nivelul prețurilor la importurile care fac obiectul unui dumping au un impact semnificativ asupra industriei comunitare trebuie examinați alți factori.

37. În acțiunea în primă instanță, Gul Ahmed și-a exprimat dezacordul cu privire la o serie de aspecte ale procedurii anterioare etapei în care trebuiau examinați factori alții decât importurile care fac obiectul unui dumping. Tribunalul nu a examinat aceste aspecte deoarece a considerat că omisiunea de a aprecia dacă înlăturarea taxelor anterioare a fost un factor cunoscut, altul decât importurile care fac obiectul unui dumping, care de asemenea prejudiciază industria comunitară, era suficientă pentru a justifica anularea¹⁷. Prin urmare, chiar dacă s-ar presupune că ancheta a fost în mod corespunzător inițiată, că valoarea normală a fost stabilită în mod corect și că a fost comparată în mod onest cu prețurile la export pentru obținerea unei marje de dumping fiabile și că prejudiciul important cauzat de importurile care fac obiectul unui dumping a fost corect stabilit, omisiunea de a considera eliminarea taxelor anterioare drept alt factor cunoscut cauzator de prejudiciu și de a-l examina ca atare a fost, în hotărârea Tribunalului, elementul esențial în ceea ce privește validitatea regulamentului atacat.

38. Limitarea întinderii hotărârii atacate circumscrie recursul însuși. La rândul său, Curtea trebuie să pornească de la premisa că existența dumpingului (în privința tuturor producătorilor-exportatori pakistanezi) a fost corect stabilită în conformitate cu articolul 2 din regulamentul de bază și că importurile care fac obiectul unui dumping au fost corespunzător prezentate ca fiind cauza prejudiciului important suferit de industria comunitară potrivit tuturor dispozițiilor articolului 3 alineatele (2), (3), (5) și (6) din respectivul regulament.

¹⁷ — Punctele 84 și 85 din hotărârea atacată.

39. Am dori să subliniem totuși că aceste presupuneri trebuie făcute doar în contextul prezentului recurs. Dacă – așa cum vom propune – Curtea decide să admită recursul Consiliului și să trimită cauza spre rejudecare Tribunalului, aceste aspecte vor trebui să fie examinate și este posibil să transpară necesitatea anulării regulamentului atacat în temeiul unuia sau mai multora dintre celelalte motive invocate de Gul Ahmed.

40. În plus, în contextul prezentului recurs, trebuie presupus că – *a fortiori*, din moment ce acestea sunt aspecte care nu au fost contestate de Gul Ahmed cu ocazia judecății în primă instanță – Consiliul a examinat în mod corect acei factori alții decât importurile care fac obiectul unui dumping pe care i-a considerat conformi cu articolul 3 alineatul (7) din regulamentul de bază și că în mod corect a ajuns la concluzia că niciunul dintre ei nu a rupt legătura de cauzalitate dintre importurile pakistaneze și prejudiciul important cauzat de importurile respective industriei comunitare. Factorii examinați au inclus efectele importurilor subvenționate din India, importurile din alte țări terțe decât India și Pakistan și importurile industriei comunitare. (Din moment ce regulamentul atacat a ajuns deja la concluzia că a existat dumping din partea tuturor producătorilor-exportatori pakistanezi¹⁸, nu au existat, în acest temei, *importuri care să nu facă obiectul unui dumping* din Pakistan care să fi putut fi examinate la rândul lor.) Aceste efecte au fost de asemenea influențate, într-o măsură variabilă, de eliminarea taxelor anterioare.

41. Prin urmare, sub acest aspect, constatarea Tribunalului de la punctul 84 din hotărârea sa în sensul că analiza efectuată de instituțiile UE nu a demonstrat ce prejudiciu ar fi fost suferit de industria comunitară în absența oricărui dumping, ca rezultat doar al eliminării taxelor anterioare, nu pare complet justificată.

42. Pe de o parte, prejudiciul (sau lipsa acestuia) născut în alte împrejurări deopotrivă afectate de înlăturare *a fost* examinat și s-a constatat că nu rupe legătura de cauzalitate în discuție.

43. Pe de altă parte, examinarea factorilor alții decât importurile care fac obiectul unui dumping are loc doar în cazul în care s-a dovedit deja că a existat dumping și că importurile care fac obiectul unui dumping cauzează un prejudiciu industriei comunitare. Existența unui dumping și a prejudiciului cauzat de importurile care fac obiectul unui dumping este o condiție prealabilă pentru această examinare, care privește factori care sunt cauzatori de prejudiciu în același timp cu importurile care fac obiectul unui dumping, în vederea separării și distingerii efectelor acestora. Nu poate fi de niciun folos, în contextul respectiv, să se ia în considerare factorii care ar fi putut cauza prejudiciu în absența dumpingului și a importurilor care fac obiectul unui dumping.

44. Totuși, Consiliul acceptă că, chiar dacă eliminarea taxelor anterioare a fost luată indirect în considerare la examinarea factorilor alții decât importurile care fac obiectul unui dumping, nu a fost însă examinată direct ca un factor separat. Necesitatea efectuării unei asemenea examinări directe și separate este criticată de Consiliu.

45. Este îndeobște admis, în plus, că efectele prejudiciabile ale importurilor care fac obiectul unui dumping trebuie să fie în mod corect separate și distinse de aceia dintre ceilalți factori cunoscuți care prejudiciază industria comunitară în același timp și că, fără asemenea separare și distincție, nu ar exista niciun temei rațional pentru a concluziona că importurile care fac obiectul unui dumping au fost într-adevăr cauzatoare ale (întregului) prejudiciu¹⁹.

18 — A se vedea și considerentul (70) al preambulului acesteia.

19 — Punctul 53 din hotărârea atacată; a se vedea de asemenea Raportul *Statele Unite – oțel laminat la cald*, citat la nota de subsol 16, punctul 223.

46. Problema este dacă este corect să se separe și să se distingă efectele eliminării taxelor anterioare de cele ale produselor care au făcut obiectul dumpingului sau mai degrabă dacă este corect să se ia în considerare cele două serii de efecte ca fiind atât de strâns legate încât separarea și distincția ar fi inadecvate.

47. Consiliul și Comisia au subliniat diferența dintre „dumping” și „importuri care fac obiectul unui dumping” în contextul regulamentului de bază. Suntem de acord că diferența este importantă.

48. *Dumpingul*, așa cum este definit la articolul 2 din Acordul antidumping al OMC și din regulamentul de bază, implică o alegere strategică din partea unui exportator. Simplificând, el decide să vândă produse destinate uneia sau mai multor piețe de export la un preț semnificativ mai scăzut decât cel pe care l-ar fi practicat în mod normal pe piața sa internă, în speranța obținerii de avantaje comerciale. Desigur, prețul exportatorului va fi calculat – cel puțin la început – astfel încât să garanteze că prețul de pe piața de pe teritoriul țării importatoare va fi avantajos. Va lua, prin urmare, în considerare orice taxe de import aplicabile. Dacă taxele de import sunt eliminate, exportatorul va putea să își ajusteze strategia pentru a dezvolta un avantaj optim din noua marjă de manevră. O asemenea împrejurare nu are totuși incidență asupra chestiunii dacă există sau nu există dumping.

49. Produsele vândute în acest mod devin *importuri care fac obiectul unui dumping* pe teritoriul țării importatoare. Dacă prețul la care pot fi achiziționate acolo este considerabil mai scăzut decât prețul la care industria națională poate vinde produse similare și dacă volumul importurilor este semnificativ, atunci este plauzibil că industria națională va suferi un prejudiciu important, astfel cum este definit la articolul 3 atât din Acordul antidumping al OMC, cât și din regulamentul de bază.

50. Este, în consecință, posibil să existe dumping fără prejudiciu sau prejudiciu fără dumping. Dumpingul poate destabiliza în mod semnificativ prețurile interne pe teritoriul țării importatoare, dar volumul importurilor care fac obiectul unui dumping poate fi prea redus pentru a cauza un prejudiciu important; sau un exportator poate vinde la un preț franco fabrică neobișnuit de redus în scopul de a câștiga o poziție pe o anumită piață de export, dar cheltuielile de expediere pot fi atât de importante încât avantajul său concurențial pe piața respectivă să nu fie suficient pentru a avea un impact semnificativ asupra industriei naționale. Pe de altă parte, costurile de producție în țara exportatoare (și cheltuielile de expediere către teritoriul țării importatoare) pot fi atât de reduse încât produsul poate fi vândut la export la „valoarea normală” și totuși să cauzeze un prejudiciu important industriei naționale de pe teritoriul țării importatoare.

51. Cu toate acestea, o taxă antidumping poate fi impusă doar dacă atât dumpingul, cât și prejudiciul sunt demonstrate. Cele două elemente trebuie stabilite separat, prin proceduri separate, și nu pot fi confundate.

52. Astfel cum au arătat Consiliul și Comisia, cauza directă a oricărui prejudiciu adus industriei naționale este combinația dintre preț (pe teritoriul țării importatoare) și volumul importurilor care fac obiectul unui dumping. Rezultă cu claritate din integralitatea articolului 3 atât din Acordul antidumping al OMC, cât și din regulamentul de bază că trebuie stabilită o legătură de cauzalitate între importurile care fac obiectul unui dumping și prejudiciu. Dumpingul în sine (vânzarea la export la un preț semnificativ mai redus decât prețul normal din țara exportatoare) este unul (deși probabil cel mai important) dintre factorii care determină prețul importurilor care fac obiectul unui dumping pe teritoriul țării importatoare. Un alt factor evident este costul expedierii bunurilor. Iar un al treilea factor este prezența sau absența (și, în cazul prezenței, nivelul) oricărei taxe suportate de bunuri pe teritoriul țării importatoare. Toți acești factori (și ar mai putea fi și alții) au o influență *directă* asupra *prețului* la care sunt vândute importurile care fac obiectul unui dumping pe teritoriul țării importatoare, care este în sine o cauză *directă* a *prejudiciului* respectiv. Pentru acest motiv, asemenea factori sunt doar cauze *indirecte* ale aceluia *prejudiciu*, care operează în mod separat.

53. Ar fi absurd dacă, odată ce s-a demonstrat în conformitate cu articolul 3 alineatul (6) din regulamentul de bază că volumul și/sau nivelul prețurilor importurilor care fac obiectul unui dumping sunt responsabile pentru un impact asupra industriei comunitare, examinarea potrivit articolului 3 alineatul (7) a „factorilor cunoscuți, alții decât importurile care fac obiectul unui dumping” ar include dumpingul însuși printre acești factori. Similar, ar părea o încăpățănare să se considere cheltuielile de expediere reduse sau simpla absență a taxelor asupra importurilor ca asemenea alți factori.

54. Nu credem că analiza poate fi diferită dacă cheltuielile de expediere sunt reduse brusc sau dacă o taxă impusă anterior este înlăturată. Asemenea evenimente rămân în anticamera cauzei directe, dar fac în mod indisolubil parte din geneza acesteia. Dacă decizia unui producător de a reduce prețul franco fabrică la vânzările la export cu (de exemplu) 10 %, astfel încât vinde cu un profit minim sau chiar în pierdere, nu poate fi văzută ca un factor din categoria „factorilor alții decât importurile care fac obiectul unui dumping”, ale cărui efecte prejudiciabile pot fi „separate și distinse” de cele ale importurilor care fac obiectul unui dumping, același raționament trebuie aplicat în cazul unei decizii a autorității relevante de pe teritoriul țării importatoare de a înlătura o taxă vamală de 12 % aplicabilă anterior.

55. Mai simplu, indiferent dacă o taxă la import este mai mare sau mai redusă, ea nu poate avea niciun efect advers asupra industriei naționale respective afară de cazul în care bunurile sunt într-adevăr importate. Afirmatia este valabilă în ceea ce privește înlăturarea sau reducerea taxei. Nu poate exista nicio situație în care înlăturarea unei taxe la import să poată cauza un prejudiciu important industriei naționale în absența importurilor. Oricare ar fi efectul acesteia, el este indisolubil legat de efectul importurilor ale căror prețuri le influențează, indiferent dacă aceste importuri fac sau nu fac obiectul unui dumping. În cazul în care sunt examinate efectele tuturor importurilor cunoscute care fac sau care nu fac obiectul unui dumping, atunci efectul oricărei aplicări sau înlăturări a unei taxe care influențează prețul acestor importuri a fost la rândul său examinat.

56. În prezenta cauză, instituțiile au examinat importurile din Pakistan, care, au concluzionat ele, făcuseră toate obiectul unui dumping²⁰. Această concluzie trebuie considerată corectă, în contextul acestui recurs. Ele au examinat și efectele importurilor subvenționate din India, importurile din alte țări terțe decât India și Pakistan și importurile efectuate de industria comunitară. Gul Ahmed nu a pretins că efectele oricăror alte importuri ar fi trebuit să fie examinate. Ni se pare, prin urmare, că instituțiile nu au avut nicio opțiune de a examina eliminarea taxelor anterioare în mod independent, ca un posibil factor separat care în același timp să fi prejudiciat industria comunitară.

57. Aspectul esențial este că efectul înlăturării unei taxe se măsoară din perspectiva a ceea ce se întâmplă cu prețurile și volumele importurilor, care pot să facă sau să nu facă obiectul unui dumping. El nu poate fi evaluat în mod independent²¹.

58. Suntem conștienți de tentația punctului de vedere contrar. Este clar că o decizie a legiuitorului UE de a înlătura, aproape simultan, o taxă vamală și o taxă antidumping, care anterior grevaseră ambele o anumită categorie de produse, nu are nicio legătură cu nimic din ceea ce este supus controlului fabricanților acelor produse. Trebuie, prin urmare, să fie privită ca un factor „altul decât” orice dumping în care au fost implicați.

20 — Adăugăm că, dacă ar fi existat importuri care să nu facă obiectul unui dumping din Pakistan, efectul înlăturării taxelor anterioare ar fi putut fi într-adevăr acela că importurile respective ar fi putut fi vândute (chiar) la prețuri mai scăzute, ceea ce ar fi putut cauza un prejudiciu industriei comunitare. În orice caz, înlăturarea taxelor nu ar fi transformat acele importuri în importuri care fac obiectul unui dumping. Prin urmare, ea nu ar fi oferit nici temeiul impunerii unei taxe antidumping.

21 — A se vedea de asemenea Raportul Organului de apel al OMC în Japonia – Taxe compensatorii privind memoriile dinamice cu acces aleatoriu originare din Republica Coreea (WT/DS336/AB/R, adoptat la 17 decembrie 2007, punctul 261 și urm.), privind articolul 15.5 din Acordul privind subvențiile și măsurile compensatorii încheiat în cadrul OMC (JO L 336, p. 156, Ediție specială, 11/vol. 10, p. 166, ai cărui termeni îi reflectă pe cei ai articolului 3 alineatele (6) și (7) din regulamentul de bază. Raportul a respins punctul de vedere potrivit căruia efectele subvențiilor trebuie distinse de cele ale importurilor subvenționate, subliniind că ceea ce nu trebuie imputat acestor importuri erau „toți factorii cunoscuți alții decât importurile subvenționate” (punctul 267, subliniere în original).

59. Cu toate acestea, o asemenea decizie este un factor altul decât dumpingul care în același timp influențează prețul – și, prin urmare, poate chiar volumul – importurilor care fac obiectul unui dumping. Nu este vorba de un factor altul decât importurile care fac obiectul unui dumping care în același timp prejudiciază industria comunitară.

60. Este util în acest context să reținem că o taxă antidumping nu este o sancțiune destinată să pedepsească un exportator – care recurge la dumping – pentru comportamentul său. Este mai degrabă (oricât de stângaci ar părea) un mecanism destinat să remedieze, în cea mai mare măsură cu putință, un dezechilibru considerat incorect pentru industria națională. Din această perspectivă, faptul că o înlăturare a taxelor anterioare nu are legătură cu conduita oricărui exportator care recurge la dumping poate fi considerată ca irelevantă în ceea ce privește aspectul dacă efectele sale ar trebui separate și distinse de cele ale importurilor care fac obiectul unui dumping.

61. În sfârșit, am dori să reamintim că, în prezenta cauză, eliminarea taxelor anterioare a afectat nu numai prețul importurilor care fac obiectul unui dumping, dar și al altor importuri care nu făcuseră obiectul unui dumping. Importurile care fac obiectul unui dumping au fost considerate a fi cauzat prejudiciu. Celelalte nu.

62. Prin urmare, în opinia noastră, dintr-o analiză a principiilor și a procedurii care guvernează impunerea taxelor antidumping rezultă că Tribunalul a comis o eroare considerând că eliminarea taxelor anterioare ar fi trebuit examinată ca un factor separat, altul decât importurile care fac obiectul unui dumping în contextul articolului 3 alineatul (7) din regulamentul de bază.

63. Acest punct de vedere ar trebui în orice caz să fie confruntat cu unele dintre celelalte considerații specifice la care a făcut referire Tribunalul în hotărârea sa sau care au fost invocate de către părți în cadrul prezentei căi de atac.

64. În primul rând, pot fi trase concluzii din lista exemplificativă „a factori[lor] [...] alții decât importurile care fac obiectul unui dumping” de la articolul 3 alineatul (7) din regulamentul de bază?

65. Factorii enumerați sunt: volumul și prețul importurilor care nu sunt vândute la prețuri de dumping, scăderea cererii, modificările configurației consumului, practicile comerciale restrictive ale producătorilor din țări terțe și membre ale Comunității și concurența între acești producători, evoluția tehnicilor, precum și rezultatele la export și productivitatea industriei comunitare.

66. Cu discutabila excepție a „evoluției tehnicilor”, niciunul dintre acești factori nu pare apt să cauzeze efectele unor importuri care fac obiectul unui dumping. În special, ei nu afectează prețul la care sunt disponibile aceste importuri în UE, împrejurare care constituie factorul care cauzează un prejudiciu industriei comunitare.

67. Este adevărat că evoluțiile tehnicilor care fac industria exportatoare mai productivă pot afecta acel preț. Totuși, din moment ce productivitatea industriei comunitare (comparată, în mod necesar, cu cea a industriei exportatoare) se reflectă în următorul aspect din lista exemplificativă, atunci nu poate fi vorba aici de aspectul evoluției tehnicilor. Prin urmare, suntem de acord cu Comisia că termenii „evoluția tehnicilor” nu trebuie interpretați ca referindu-se la evoluții care afectează nivelul prețurilor prin sporirea productivității, ci mai degrabă la cele care, independent de un asemenea nivel, sporesc atractivitatea – și deci cresc vânzările – unui produs mai avansat în raport cu o versiune anterioară a acestuia. Un exemplu evident este oferit de „generațiile” succesive ale tehnicilor telefoanelor mobile.

68. Natura factorilor enumerați la articolul 3 alineatul (7) din regulamentul de bază susține, așadar, punctul nostru de vedere că tipul de factor avut în vedere este unul care cauzează un prejudiciu industriei comunitare într-un mod care nu are legătură cu importurile care fac obiectul unui dumping și, în special, care nu afectează nivelul prețurilor.

69. În al doilea rând, Hotărârea Foshan Golden Step²² susține punctul de vedere contrar?

70. Credem că nu. Dimpotrivă, suntem de acord cu Consiliul că, în cuprinsul hotărârii atacate, Tribunalul a interpretat greșit jurisprudența sa anterioară. În Hotărârea Foshan Golden Step, prejudiciul suferit de industria comunitară fusese stabilit într-o perioadă în care fuseseră înlăturate restricțiile cantitative anterioare la importuri. Reclamantul susținea că sporirea volumului importurilor care rezultase în mod inevitabil din acea înlăturare nu ar fi trebuit luată în considerare la stabilirea prejudiciului cauzat de importurile care fac obiectul unui dumping în perioada relevantă. Tribunalul a statuat că, „în cazul în care instituțiile constată că importurile unui anumit produs, care până atunci a făcut obiectul unor restricții cantitative, cresc după expirarea restricțiilor respective, acestea pot ține seama de creșterea menționată pentru aprecierea prejudiciului suferit de industria comunitară”. Dacă, astfel cum pare rezonabil, logica respectivă este transpusă efectului pe care îl are înlăturarea taxelor anterioare asupra nivelului prețurilor, rezultatul trebuie să fie că orice scădere a prețurilor datorată acelei înlăturări poate fi luată în considerare la stabilirea prejudiciului, iar nu că trebuie considerată drept un factor separat deopotrivă cauzator de prejudiciu. Același raționament și aceeași concluzie se regăsesc în Raportul *Încălțăminte (China)*²³.

71. În al treilea rând, împrejurarea că, astfel cum subliniază Gul Ahmed, eliminarea taxelor anterioare a fost un „act suveran” al instituțiilor UE face vreo diferență?

72. Iarăși, credem că nu și am explicat de ce în special la punctele 59 și 60 de mai sus. Actul suveran al instituțiilor UE a fost neîndoielnic un factor altul decât dumpingul care a influențat prețul importurilor care fac obiectul unui dumping. Nu a fost un factor altul decât importurile care fac obiectul unui dumping care să fi cauzat *in mod independent* un prejudiciu industriei comunitare.

73. În sfârșit, hotărârea atacată ar conduce la rezultate absurde și inacceptabile dacă ar fi menținută, astfel cum susține Consiliul?

74. Consiliul arată în esență că, dacă înlăturarea taxei anterioare ar trebui considerată drept un factor altul decât importurile care fac obiectul unui dumping care prejudiciază industria comunitară în același timp cu importurile respective, capacitatea UE de a impune o taxă antidumping ulterioară asupra unor produse în privința cărora a dispărut taxa antidumping anterioară ar fi limitată, deoarece expirarea taxei anterioare ar trebui să fie privită ca afectând legătura de cauzalitate dintre importurile care fac obiectul unui dumping și prejudiciu.

75. Nu suntem în întregime convinși de acest argument. Rezultatul nu ar fi în mod necesar, în drept, atât de drastic ca imaginea prezentată de Consiliu. Dacă expirarea unei taxe antidumping anterioare ar trebui luată în considerare la stabilirea legăturii de cauzalitate dintre importurile care fac obiectul unui dumping și prejudiciul suferit de industria comunitară, aceasta nu ar însemna că legătura de cauzalitate trebuie întotdeauna să fie ruptă de expirarea taxei. Totul ar depinde de o corectă apreciere a faptelor și de o corectă stabilire a cauzalității, care să conducă – prin ipoteză – la o posibilă reducere a oricărei noi taxe.

76. În orice caz, faptul că nu considerăm acest argument al Consiliului ca fiind hotărâtor nu afectează nicidecum concluzia la care am ajuns pe alte considerente. Mai mult decât atât, credem că ar fi înțelept din partea Curții să aibă în vedere acest argument în cazul în care ar fi înclinată către punctul de vedere opus. Dacă Comisia și Consiliul ar avea îndoieli cu privire la capacitatea lor de a impune din nou o taxă antidumping în eventualitatea unui nou dumping ca urmare a expirării unei taxe anterioare, ar putea fi, cu siguranță, mai puțin dispuse să lase mai întâi ca taxele să expire, afară de cazul în care li s-ar impune în mod irefutabil să procedeze astfel.

22 — Citată la nota de subsol 83, în special punctul 134.

23 — Citat la nota de subsol 15.

77. Avem, prin urmare, opinia fermă că, în hotărârea atacată, Tribunalul a comis o eroare considerând că eliminarea taxei anterioare ar fi trebuit examinată drept un factor separat, altul decât importurile care fac obiectul unui dumping în contextul articolului 3 alineatul (7) din regulamentul de bază.

78. În consecință, considerăm că hotărârea atacată ar trebui anulată. În acest caz, stadiul procedurii permite Curții să pronunțe o hotărâre definitivă cu privire la al treilea aspect al celui de al cincilea motiv invocat de Gul Ahmed în primă instanță, care, în consecință, ar trebui respins. Nu este, în orice caz, de competența Curții să se pronunțe asupra oricăror alte motive sau argumente care nu au fost examinate în primă instanță. Prin urmare, cauza ar trebui trimisă Tribunalului pentru a se pronunța asupra acestor alte motive și argumente.

Cheltuielile de judecată

79. Dacă Curtea achiesează la analiza pe care am făcut-o cu privire la recurs, atunci, în conformitate cu articolul 137 raportat la articolele 138, 140 și 184 din Regulamentul de procedură, Gul Ahmed, parte care cade în pretenții, ar trebui obligată la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Consiliu, în timp ce Comisia, în calitate de intervenientă, ar trebui să suporte propriile cheltuieli. Dispoziția corespunzătoare privind cheltuielile de judecată în primă instanță trebuie, în orice caz, stabilită din nou de Tribunal în lumina deciziei acestuia asupra chestiunilor trimise spre rejudecare.

Concluzie

80. În consecință, propunem Curții să dispună:

- anularea hotărârii pronunțate de Tribunal în cauza T-199/04,
- respingerea celui al treilea aspect al celui de al cincilea motiv invocat de Gul Ahmed în cauza respectivă,
- trimiterea cauzei Tribunalului pentru a se pronunța cu privire la restul motivelor invocate de Gul Ahmed,
- obligarea Gul Ahmed la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Consiliu și a Comisiei la suportarea propriilor cheltuieli de judecată aferente prezentului recurs și
- soluționarea restului cererilor privind cheltuielile de judecată odată cu fondul.